

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Megengavdivs C. 19. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

virtutem illum dederant, coheredes illos suos peramanter excepisset, dignatum natalibus suis mortem obiit. Sed amisit Ecclesia, vel caelo teste tunc columnam suam. Imò non amisit; transfudit eò, ubi ipsa sese aedificat. *Ex Menais.*

An non meritò coronabitur, qui sic certaverit, mundum abiciens promittentem, irridens inimicum tentantem, & quod gloriosius est, de seipso triumphans & crucifigens concupiscentiam prurientem? S. Bern. serm. 1. de Omn. SS.

S. MEGENGAUDIUS C. 19. Decembris.

ILLA demum vera nobilitas est, non pauciores virtutes, quam ceras quæ potest numerare. Potuit MEGENGOR Gelfaræ Comes, idemque fortissimus militum dux, & hoc nomine Imperatori Ottoni III. cumprimis charus. E conjugè Gerbirge Zutphanienfi item Comite cum filias IV. filium sustulisset unicum, hunc ipsum in primo ætatis flore, bello Bohemico amisit. Quid expectas? scilicet lacrimas vel armato Marti exprimendas, & dignos patre gemitus? viduos matris capillos, & lacerum planctu pectus; omnia alia audies. In sinere filii mortuique vultu suum agnovere parentes, hoc est mortalem. Vtique mortem lecturam maturos ætate fructus suos, quæ immaturos carperet: satis oppidò jam vixisse parentes, qui vixisse filium aspicerent. Convalescere igitur MEGENGOR & in tuto locare impedimenta, opes, hoc est, in cœnobio, cui Adelhaidem filiam præfecit deponere; ipse quoque animo à mundo abesse, cum non posset corpore; castitatem deinceps cum conjugè colere; lectioni sacrarum literarum se dedere; denique in oculis nihil præter

præter mortem & æternitatem habere. Ita non imparatum hæc offendit anno ab obitu conjugis tertio. Mortuus filix primò visus est, illa verba Vatis blandissimè effari, *Ecce moritur justus, & nemo recogitat*; tum alteri deinde è virginibus regio habitu fulgens nuntiansque MEGENGORIS nomen in MEGENGAVDII sibi mutatum esse. Ex vita S. Adelhaidis & Molano.

Christi humilitas nulli aspernanda divitum, nulli est erubescenda nobilium. Nec enim in tantum procehi potest qualibet felicitas humana fastigium, ut aestimet sibi pudendū, quod Deus in formā servi non est arbitratus indignum. S. Leo serm. 1. de Resurr.

SS. AMMON ET SOC. MM.

20. Decembris.

S Vb annum partæ salutis CCLIII. Alexandria eodem tempore in Christianos sevitum est, & in latrunculos animadversum, simili in longe dissimillimos supplicio. Fortè inter nomina horum nomen delatum est Genesisi. Hic quòd extra culpam esset, facilè se purgavit. Sed dum à latrocinii suspitione absolvitur, ut Christianus accusatur. Hic nihil negare jam Genesisus, gloriari hoc facinore. Latronibus igitur sociatus, pejusque his ipse habitus igne crematus est. Hoc verò supplicii genere territus alius quispiam è Christianis, cum nutare non dubiis signis ad tribunal impium videretur, ecce AMMON, ZENO & PTOLEMEVS (fortissimi milites) per medium agmen penetrare, & cum verbis non possent, nutu labantem ad constantiam hortari. Itaque jam oculis annuere, jam manibus loqui, jam lacrymis & gemitibus clamare, jam toto corpore supplicare, ne indignum